

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Sancti Theodorici Remensis diocesis, & Decano & Cantori majoris
Ecclesiæ Remensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

EPISTOLARVM
SIVE
REGESTORVM
INNOCENTII III.
ROMANI PONTIFICIS
LIBER DVODECIMVS.

ABBATI SANCTI THEODORICI REMENSIS
diocesis, & Decano & Cantori majoris Ecclesie Remensis.

Epist. 1.
De collatione
Ecclesie & libo-
ratione.

CVM olim nostris fuisset au-
ribus intimatum quòd Ab-
bas & conventus sancti Ni-
colai de Pratis Laudunensis
diocesis præbendas quæ in
Ecclesia sancti Germani de
Ribodimonte fuerant institutæ ad ipsorum
donationem spectantes, canonicis institu-
tis ibidem sublatis de medio, propriis usi-
bus applicarant, propter quod eadem Ec-
clesia consueto defraudabatur officio, &
in populo fuerat scandalum non modi-
cum generatum, dilecto filio H. de Co-
ciaco Canonico sancti Quintini & conju-
dicibus ejus per litteras nostras dedimus in
mandatis ut inquisita super iis plenius ve-
ritate, quod canonicum esset appellatione
remota statuerent & facerent quod decer-
nerent per censuram ecclesiasticam firmi-
ter observari. Postmodum autem Abbas
& conventus prædicti sua nobis conquesti-
one monstrarunt quòd cum super ipsius

Ecclesie prioratu, quem per annos qua-
draginta & amplius possederant sine lite,
à prædictis judicibus traherentur in cau-
sam, nemine comparente qui vellet agere
contra eos nisi duntaxat illis qui esse mo-
liebantur & iudices & actores, ipsi se vi-
dentes tam contra jus commune quàm
contra privilegia sedis apostolicæ aggra-
vari, sedem apostolicam appellarunt. Vn-
de nos causam super iis venerabili fratri
nostro Remensi Archiepiscopo & conju-
dicibus ejus sub certa forma commisimus
terminandam. Interim autem præmemo-
rati iudices per suas nobis litteras intima-
runt quòd auctoritate primæ commissio-
nis vocatis quos noverant evocandos, tes-
tes receperant & examinaverant diligen-
ter, quorum depositionibus in scriptis fi-
deliter jam redactis, Abbas & Prior ejus-
dem loci commissionis litteras intuentes,
asseruerunt se ipsas propter lituram modi-
cam & rasuram quæ apparebant in ipsis

Tom. II.

Pp

habere de falsitate suspectas, & ne ulterius illarum auctoritate procederent, pro se papier & conventu ad nostram audientiam appellarunt, octavas Pentecostes proximò tunc futuras appellationi suæ terminum præfigendo. Ceterum cum per depositiones hujusmodi videretur ostensum quosdam Canonicos seculares dudum in Ecclesia ipsa fuisse, ac demum eis defunctis per Abbatem & conventum prædictos quosdam extitisse monachos substitutos, & nobis suggereretur quòd iidem Abbas & conventus diutius expectati appellationem suam prosequi non curarant, nos depositiones ipsas sub bulla nostra iudicibus aliis destinantes, per apostolica eis scripta mandavimus ut nisi Abbas & conventus præfati aliquid rationabile ostenderent & probarent per quod licuisset eisdem in prædicta Ecclesia monachos Canonicis substituere, ipsam in statum pristinum appellatione postposita reducens, facerent memoratas præbendas per eosdem Abbatem & conventum personis idoneis assignari; quòd si forsitan illi hoc efficere recularent, iidem iudices auctoritate nostra suffulti sublato cujuscumque contradictionis & appellationis obstaculo id exequi non differrent. Nuper autem dilectus filius B. monachus procurator dictorum Abbatis & conventus cum litteris prædicti Archiepiscopi & collegarum suorum processum continentibus eorundem ad præsentiam nostram accedens, per dilectum filium Petrum tituli sancti Marcelli Presbyterum Cardinalem, per quem fecimus eundem examinari processum, rescriptum authentici instrumenti Bartholomæi quondam Episcopi Laudunensis diocessani loci sub sigillo venerabilis fratris nostri successoris ejusdem, ac privilegium felicitis recordationis Innocentij Papæ prædecessoris nostri nobis protulit intuentia; per quæ comperimus Abbati & conventui memoratis extitisse concessum, ut decentibus Clericis qui tunc in Ecclesia ipsa erant, non Clerici, sed monachi de ipsorum cœnobio substituerentur ibidem. Cum igitur hoc pateat Abbatem & conventum eosdem prædictos instituere monachos in eadem Ecclesia licitè potuisse, discretionis vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus eisdem iudicibus auctoritate apostolica inhibere curetis ne in negotio ipso procedant litterarum prætextu per quas eis conditionaliter injunximus procedendum, videlicet nisi Abbas & conventus rationabile aliquid obicerent & probarent per quod eis

monachos Canonicis substituere licuisset, qui si forsitan occasione ipsarum aliquid immutarunt, sublato cujuscumque contradictionis & appellationis obstaculo illud in statum pristinum revocetis, contradictores, si qui fuerint, vel rebelles per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescetis, ita quòd eidem Ecclesie faciatis per monachos congruè deserviri. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani 1 v. Kal. Martij, pontificatus nostri anno duodecimo.

*PATRIARCHÆ AQUILEGENSEI
& Episcopo Paduano.*

Angit nos cura sollicitudinis pastoralis ut dilectos filios Ducem ac populum Venetorum ab iis quæ famam offuscant & salutem impediunt sollicitè revocemus. Quantum enim dudum offenderint abducendo peregrinos damnabiliter & damnosè à subsidio terræ sanctæ, non est, sicut credimus, vobis incognitum, cum toti penè sit Ecclesie manifestum. Unde cum sperassemus quòd præterita penitentes offensæ, sic eam penitendo diluerent quòd nequaquam ultra similem attemptarent, non possumus non dolere quòd, sicut nostris est auribus intimatum, quidam eorum in contrarium spei nostræ nullos peregrinos ad terram properantes eandem in suis navibus receptantes, eos à propria intentione frustratos deduxerunt, non solum in Græciam, sed in Cretam; qui tandem corde sicut & itinere deviantes, propositum quod contra crucis offensam conceperant, in fervorem crucis oppressionem convertunt, Christianos partium adjacentium ad ducum suorum offendendo suasum, qui eandem indulgentiam mentiuntur à nobis taliter procedentibus esse concessam quæ concessa est illis qui ad defensionem terræ sanctæ procedunt. Cum igitur hoc in ejusdem terræ dispendium, opprobrium nostrum, & peccatum redundet illorum, fraternitati vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus dictos Ducem & populum moneatis prudenter & efficaciter inducatis ut de cetero ab hujusmodi abstinentes, nec Deum provocantes ulterius, quem ex præteritis provocasse graviter dinoscuntur, quin immo retroactam offensam per satisfactionem expiantes sequentem, peregrinos qui terram sanctam visitare disponunt à suo itinere nec in Cretam nec in alias partes distorquere præsumant, sub divini iudicij nihilominus &

Epist. a
De libris
regratione
ad loca
Vide
I. noc. 111
cap. 4. Abba

Ph
De m
genc

Epist
De m
Cret
Indi
ita H